

Det følger af færdselslovens § 118, stk. 2, at der ved fastsættelsen af bøder for overtrædelse af bl.a. § 80 udmåles en skærpet bøde.

Overtrædelse af førerens pligt efter § 80, stk. 4, er endvidere omfattet af det såkaldte klippekortsystem, som blev indført ved lov nr. 267 af 21. april 2004 om ændring af færdselsloven (Klippekortsystem, skærpede sanktioner ved hastighedsovertrædelser mv.), og som trådte i kraft den 1. september 2005, hvorefter førere af motorkøretøjer, hvortil der kræves kørekort, efter tre grovere færdselsforseelser inden for en periode på tre år får en betinget frakendelse af førerretten.

Føreren af en bil, der er indrettet til at benyttes til befording af mere end ni personer føreren medregnet, er dog efter § 8 a i bekendtgørelse nr. 109 af 17. februar 1995 om brug af sikkerhedsseler m.v., som ændret ved bekendtgørelse nr. 808 af 22. august 2005, fritaget for den i færdselslovens § 80, stk. 4, nævnte pligt. Føreren af en sådan bil skal før kørslen påbegyndes i stedet sørge for, at passagerer under 15 år oplyses om reglerne for anvendelse af sikkerhedsudstyr, hvis der er siddepladser forsynet med sikkerhedsudstyr.

Oplysningspligten skal iagttages på en eller flere af følgende måder: 1) Orientering fra føreren, 2) orientering fra ledsageren eller den person, der er udpeget som gruppeleder, 3) audiovisuelt eller 4) med piktogrammer, der opfylder bestemmelserne i bekendtgørelse om detailforskrifter for køretøjers indretning og udstyr.

Overtrædelse af førerens oplysningspligt efter § 8 a straffes i henhold til bekendtgørelsens § 9 med bøde.

2.2. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/20/EF af 8. april 2003 om ændring af Rådets direktiv 91/671/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende obligatorisk anvendelse af sikkerhedsseler i køretøjer på under 3,5 ton

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/20/EF af 8. april 2003 om ændring af Rådets direktiv 91/671/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende obligatorisk anvendelse af sikkerhedsseler i køretøjer på under 3,5 ton skal senest den 9. maj 2006 være gennemført i EU-medlemsstaternes nationale lovgivning.

Seledirektivet udvider selepligten i Rådets (oprindelige) direktiv 91/671/EØF til at gælde alle førere og passagerer i alle køretøjer, dvs. køretøjer i klasse M1 (bil, der er indrettet til at benyttes til befording af højst ni personer føreren medregnet), M2 (bil, der er indrettet til at benyttes til befording af mere end ni personer føreren medregnet, og som har en tilladt totalvægt på ikke over 5.000 kg), M3 (bil, der er indret-

tet til at benyttes til befording af mere end ni personer føreren medregnet, og som har en tilladt totalvægt på mere end 5.000 kg), N1 (bil, der er indrettet til at benyttes til godsbefordring, og som har en tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg), N2 (bil, der er indrettet til at benyttes til godsbefordring, og som har en tilladt totalvægt på mere end 3.500 kg, men ikke over 12.000 kg) og N3 (bil, der er indrettet til at benyttes til godsbefordring, og som har en tilladt totalvægt på mere end 12.000 kg).

Med seledirektivet bliver det et EU-retligt krav, at det sikkerhedsudstyr, der er til rådighed i biler, skal anvendes. For så vidt angår biler i klasse M2 og M3 (dvs. busser) gælder dette dog kun for så vidt angår personer på tre år og derover, og kun når passagererne sidder ned.

Seledirektivet indfører ligeledes en ny hovedregel om, at der ikke må befordres flere passagerer i en bil, end der er siddepladser forsynet med sikkerhedsudstyr. Ændringsdirektivets krav gælder alene biler, hvori der allerede er monteret sikkerhedsseler eller fastholdelsesanordninger på siddepladserne på henholdsvis bagsædet og forsædet.

Dette indebærer, at der i en bil, hvor der er monteret sikkerhedsseler på bagsædet, højst vil kunne befordres et antal personer svarende til antallet af monterede sikkerhedsseler på dette sæde. Er der derimod ikke monteret sikkerhedsseler på bagsædet, vil antallet af personer, der lovligt kan befordres herpå, alene være begrænset af eventuelle regler om eksempelvis køretøjers belæsning (for Danmarks vedkommende færdselslovens § 82). Det samme gør sig gældende for så vidt angår befording af personer på en bils forsæde.

For så vidt angår befording på deres eget område kan medlemsstaterne i en vis udstrækning med Kommissionens godkendelse gøre undtagelser fra direktivets regler om anvendelse af sikkerhedsudstyr.

Medlemsstaterne kan således med Kommissionens godkendelse fastsætte nationale regler med henblik på at tage hensyn til særlige fysiske forhold eller særlige omstændigheder i et begrænset tidsrum, at gøre det muligt at udøve visse erhvervs-mæssige funktioner på en effektiv måde, at sikre, at aktiviteter i forbindelse med håndhævelse af lov og orden, sikkerhed og nødstilfælde kan fungere bedst muligt, og at tage hensyn til de særlige kørselsforhold for biler i klasse M2 og M3 (dvs. busser), der er beregnet til lokal befording i byområder eller tæt bebyggede områder eller i hvilke ståpladser er tilladt.

Medlemsstaterne kan endvidere med Kommissionens godkendelse fastsætte regler, hvorefter det midlertidigt tillades, at der i forbindelse med lokal trans-